

แถลงการณ์กรณี ๑๗ เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

องค์กรพัฒนาเอกชนภาคเหนือตอนล่าง

แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ผ่านมาในช่วง ๓๐ ปี เป็นทิศทางของโลก แต่ในที่สุดการพัฒนาตามกระแสหลักไม่นำสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่ไม่พัฒนา และนำสู่ความหายนะของสังคม ของชุมชน ของโลก ความหิวโหย ความยากจน ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลก เกิดความขัดแย้ง ทางแนวคิด เกิดการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติ จนเกิดความรุนแรงในสังคมโลก

ที่ประชุมองค์การสหประชาชาติ ปี ๒๕๕๙ ได้รับรองวาระการการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ๑๙๓ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย เป็นฉันทามติร่วมกัน กำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า โดยกำหนด ๑๗ เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อเป็นเป้าหมายร่วมกันของทุกประเทศ ที่จะนำสู่ความยั่งยืนร่วมกันของโลกทุกระดับ โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

ในการดำเนินการ ๑๗ เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็น ๒ ปีแรกของการเริ่มต้น ในวาระตัวแทนประเทศไทยจะรายงานทบทวนผลการดำเนินการตามวาระการการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ.๒๐๓๐ โดยสมัครใจ (Voluntary National Review : VNR) ในวันที่ ๑๘ - ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ภาคประชาสังคม ในภาคเหนือตอนล่าง ที่ติดตามการดำเนินงาน SDGs ของภาครัฐที่ขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่จะเกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อชุมชน ทั้งประเทศไทย ผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการกำหนดเป้าประสงค์และตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนคือกลุ่มคนยากจนที่อยู่ในชุมชนที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ

องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม ทั้งระดับพื้นที่ และ เครือข่ายในระดับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีความห่วงใยและข้อกังวล การนำเสนอ “รายงานผลการทบทวนการดำเนินการตามวาระ การ พัฒนา ค.ศ.๒๐๓๐ ระดับชาติโดยสมัครใจของประเทศไทย ปี ๒๕๖๐” ไม่อยากให้เป็นเพียงการสร้างภาพ ของประเทศไทยต่อ สังคมเพื่อให้เกิดการยอมรับจากเวทีโลกเท่านั้น แต่อยากให้เป็น หมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนนำสู่การปฏิบัติที่ตอบสนองต่อคนทั้งประเทศ เพื่อเป็น การเริ่มต้นใหม่ของการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศไทย

ข้อกังวล คำถาม และข้อเสนอ ขององค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชา สังคม ภาคเหนือตอนล่าง

๑. การดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ถูกผูกขาดการดำเนินงานจากภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว ในการจัดทำ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ภาคประชาสังคม ภาค ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน ไม่มีส่วนร่วม ไม่ครอบคลุมภาคส่วนอื่น และไม่มีการตัดสินใจร่วมกันของทุกกลุ่มทุกระดับ

๒. การกำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด หน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ไม่มีการประสาน ระหว่างหน่วยงานที่เป็นเอกภาพ ที่สำคัญไม่สามารถแปลงส่วนการ ปฏิบัติที่จะ ให้บรรลุเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นเพียง เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดของกระทรวง กรม ของหน่วยงานรัฐ มิใช่เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย เป็นเพียงเป้าประสงค์ของหน่วยงาน รัฐ

๓. แผนและนโยบายที่รองรับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็น เพียงกรอบและนโยบายของแต่ละกระทรวง มิได้ตอบปัญหาระดับพื้นที่ “มติคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ให้ทุกกระทรวงนำ หลักเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้เป็นแนวทางขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน” แต่การดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล เป็นการสวน

ทางกับมติคณะรัฐมนตรี กรณีเพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยการทวงคืนผืนป่า การขยายโรงไฟฟ้าถ่านหิน, การสนับสนุนเกษตรแปลงใหญ่ รวมทั้ง เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่เป็นปัญหาที่ท้าทายของคนทั่วโลก ๖ เป้าประสงค์ ๗ ตัวชี้วัดไม่สามารถ ที่จะนำสู่การปฏิบัติระดับพื้นที่และนโยบายของรัฐ ยังเป็นการ ทำลายศักยภาพการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และไม่ สร้างพื้นที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์

องค์กรพัฒนาเอกชนและเครือข่าย มองเห็นว่า SDGs เป็นวาระ เริ่มใหม่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เสนอให้รัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคประชาชนใช้จังหวะและโอกาสการดำเนินการ สู่เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นเครื่องมือขับเคลื่อนร่วมกัน เพื่อ เป็นทางรอดของประเทศไทยและเป็นความยั่งยืนของสังคมโลกที่จะไม่ ทิ้งคนส่วนใหญ่อยู่ข้างหลัง

ด้วยจิตคารวะ

องค์กรพัฒนาเอกชนภาคเหนือตอนล่างและองค์กรเครือข่าย

๗. มูลนิธิคนเพียงไพร	๑. สถาบันสร้างเสริมการจัดการ
๘. ศูนย์เสริมสร้างองค์กรชาวบ้านเพื่อ	ทรัพยากรชุมชน จังหวัดสุโขทัย
พื้นที่สิ่งแวดล้อม จังหวัดพิษณุโลก	๒. สมัชชาประชาชนสุโขทัย
๙. Climate Watch Thailand	๓. สหพันธ์รักษ์เมืองตาก
๑๐. CAN THAILAND	๔. โครงการปฏิรูปเกษตรกรรมและ
๑๑. ชมรมพิทักษ์ธรรมชาติ (คนกับป่า)	พัฒนาชนบท จังหวัดพิจิตร
จังหวัดพิษณุโลก	๕. สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการ
๑๒. เครือข่ายสิ่งแวดล้อมภาค	คุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์
ประชาชนจังหวัดพิษณุโลก	ทรัพยากรธรรมชาติ ภาคเหนือ
	ตอนล่าง